

[Arbejdsministeren]

berørt af ledighed, og 47 pct. af de unge var ledige i mindre end en femtedel af et år. De bliver regnet ind som nogle gennemsnitsledige, men det er jo ikke dem, vi taler om, for de er på vej fra det ene job til det andet. De er ganske kortvarigt arbejdsløse, og de vil aldrig nogen sinde blive samlet op af disse projekter. Det er derfor, der ikke er tilstrækkelig mange, der søger ind på projekterne.

Hvis vi skal se på, hvem der er de rigtig udsatte af disse unge, så er det dem, der har været ledige igennem en lang periode, og hvis vi ser på, hvor mange der har haft en ledighedsgrad på mere end $\frac{1}{2}$ af et år – det er nu engang de opdelinger, vi har i statistiken – så er det kun 6 pct. af de berørte unge. Det vil altså sige, at vi taler om 10.000 unge, som har været ledige i mere end $\frac{1}{2}$ af året. Det er klart, at det er den gruppe, vi specielt skal hjælpe, og det er også klart, at det er den gruppe, hvor vores beskæftigelsesprojekter osv. specielt kan have deres fortrin, men det er måske tvivlsomt, om de andre, som er ledige i mindre end $\frac{1}{2}$ af året, vil gå ind i projekterne, selv om de er i Nykøbing Falster. Det er derfor, den socialdemokratiske borgmester siger til Weekendavisen, at selv om de i gennemsnit har godt 200 ledige, kan de alligevel ikke få nok unge ind i deres projekter. Det er gennemsnitstal, vi opererer med. De oplysninger bidrager vi selvfølgelig også meget gerne med under udvalgsarbejdet, sådan at vi kan se, hvem det reelt er, vi skal hjælpe, hvor mange det er på landsplan, og hvor meget vi kan underopdele det på kommunerne.

Så var fru Lilli Gyldenkilde inde på spørgsmålet om erhvervslivets assistance med praktikpladser, og det er i og for sig et meget relevant spørgsmål. Der har været mangel på praktikpladser, men den situation er også ved at ændre sig. Hvis vi f.eks. tager det storkøbenhavnske område, så oplyser kontroller i arbejdsformidlingen i København, Ole Bent Jacobsen, at han nu forventer, at der i 1988 vil være praktikpladser nok til alle dem, der søger dem i Københavnsområdet, og han begrundet det med, at fra 1. oktober 1985 til samme dato i år er det antal, der søger praktikpladser, faldet fra 2.348 til 1.163, altså en halvering i antallet af ansøgninger, hvad der i virkeligheden betyder, at erhvervslivet kommer til at mangle temmelig mange ansøgere i løbet af ganske kort tid. Det må

erhvervslivet bære, men det betyder altså, at vi nu godt kan prøve på at stimulere nogle flere unge til at komme ind i et egentligt uddannelsesforløb, hvor de får en praktikplads, og måske også prøve at prioritere vores indsats her højere end beskæftigelsesprojekterne. Det er i hvert fald noget, der giver anledning til fornyet overvejelse.

Fru Elisabeth Bruun Olesen skulle have lyttet til min korte bemærkning i forbindelse med henvisningen til Weekendavisen i første runde, for fru Elisabeth Bruun Olesens indlæg var i en vis udstrækning båret af, at min jubeloptimisme skulle være baseret på citatet fra Weekendavisen, og dér var med omhu valgt lige præcis det punkt, jeg selvfølgelig ikke kunne have nævnt. Det er da klart, at der ikke er nogen med respekt for sig selv – og det har jeg – der kan sige, at ungdomsarbejdsløsheden falder så voldsomt, og spørge: hvem siger, at der overhovedet findes unge under 25 år uden arbejde i 1987? Det er selvfølgelig noget sludder, der vil selvfølgelig være unge uden arbejde i 1987, og derfor har jeg selvfølgelig heller ikke sagt sådan til Weekendavisen, så det er lidt en skam at bruge det citat som udgangspunkt for talen. Men sådan kan vi jo alle sammen komme galt afsted en gang imellem.

Jeg tror, vi i fællesskab åbent og fordomsfrit skal analysere de faktiske kendsgerninger, og så skal vi tage stilling til, om der er anledning til at gøre noget som helst lovgivningsmæssigt vedrørende 1987, for hvis jeg har ret i min fornemmelse, at der måske højest kan findes én eller to kommuner, hvor indsatsen bliver større, hvis forslaget bliver gennemført, så er det altså en ret udpræget form for detaljstyring af indsatsen i kommunerne, hvis vi skal til at lovgive for alle landets kommuner, fordi én eller to ikke lever op til vores forventninger. Jeg håber, vi får en åben og fordomsfri og konstruktiv drøftelse i udvalget. Jeg tilsiger åbenhed på regeringens vegne, fordi vi er enige om – og det vil jeg gerne have er udgangsreplikken – at ungdomsarbejdsløsheden stadig væk er så alvorligt et problem, at den skal bekæmpes.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Nu var arbejdsministeren så venlig at repetere en passage i sit manuskript for mig,